



В ЗООЛОГИЧЕСКАТА ГРАДИНА

Още с влазането ни в нея, вниманието ни се привлича от силните крясци, що идат от десно на входа. Там всякога има натрупани много хора. Приближаваме се и ние. Виждаме три папагалчета превжрзани със синжирчета. Двете от тях, кацнали на своите люлки, стоят обикновено мирно, но третото постоянно се вжрти, протяга шия към хората и крещи с всичка сила. Някои го питат: „Папагал, как ти е името?“ То отговаря: — Ката, Ката, Ката—папагал, папагал! Други го закачат: „Ката на колко си години?“ — Ото, ото, ото (осем, осем, осем) отговаря веселото папагалче, спуща се надолу с главата, увисва на синжирчето и почва да се люлее.

Край папагалите, в отделна килайка се излежава малко крокодилче. Опашката му е в басейн вода. То спи и само по дишането се познава че е живо. Вжн-кашния вид на тоя речен звер е отвратителен и стра-